

med Midtbanen. Jeg anbefaler derfor Forslaget til saa hurtig Fremme, at der kan komme et Resultat ud af det allerede i indeværende Samling.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Den Fremstilling, det ærede Medlem (L. Rasmussen [Vejle Amts 1ste Valgkreds]) gav af Anlægget af de smalsporede Baner, var ganske forkert. Banerne blev begge vedtaget som smalsporede. Aaret efter forsøgte man at faa Vejle—Give-Banen omdannet til normalsporet, og det skete. Det samme blev der af min Formand, som boede i Uldum, gjort Tilløb til med Hensyn til Horsens—Tørring-Banen, men Rigsdagen fik det Svar, at det kunde ikke lade sig gøre, fordi Arbejdet var for stærkt fremskredent. Det er derfor ikke rigtigt, at det var Landstinget, der lavede det om, nej, det var Horsens By, der selv vilde have Banen, saaledes som den fik den. Det er det faktiske Forhold.

Det ærede Medlem sagde, at han havde os Forslagsstillere mistænkt for, at den egentlige Hensigt med vort Lovforslag var at forhindre Banen Horsens—Rask Mølle—Ejstrup. Jeg tror ikke, det ærede Medlems Partifælle nærer et saadant Ønske, men det kan jeg ikke udtale mig om; jeg i alt Fald gør det ikke. Jeg ønsker, at begge de foreslaaede Baneanlæg maa blive vedtaget. Sagen maa jo nu behandles videre.

Jeg skal slutte med at sige, at medens det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) resolut delte det saaledes, at man vilde give Ejstrup et Par Benklæder og Silkeborg en Hat, har det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) ganske sikkert villet nøjes med at give Uldum, Tørring, Thyregod og alle dem derude det, mansagde, Smedens Kat døde af — Snak og Tak!

P. Th. Nielsen: Jeg kan love de faa Medlemmer, der er tilbage i Salen, kun at tale i nogle faa Minutter. Jeg vil kun knytte et Par Bemærkninger til et Spørgsmaal, der er rejst under denne Debat, nemlig Spørgsmaalet om Lokomotivbygning. Det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) rettede den Anke mod Venstre, at det var imod, at man byggede Lokomotiver herhjemme — det paastod han ganske flot. Det er ganske urigtigt, og det maa jeg rejse Indsigelse imod. Det, vi har været imod, var, at man ud over den bestaaende Told-

beskyttelse for denne Industri skulde have yderligere Beskyttelse til dette Formaal. Jeg vil erindre om, at da den radikale Trafikminister, vistnok i Samlingen 1909 —10, fremsatte sit Forslag om, at man skulde optage Lokomotivbygning paa Statens Værksteder, oplyste han samtidig, at hvis man skulde bygge Rangerlokomotiver, vilde det koste 70,000 Kr. pr. Lokomotiv, men hvis man købte de samme Lokomotiver i Udlandet, kunde de faas for 46,000 Kr., indbefattet Tolden. Det vilde altsaa sige, at for at have den Fornøjelse at bygge dem herhjemme skulde man betale 24,000 Kr. mere pr. Lokomotiv. Med andre Ord, da der skal 12 Arbejdere til at bygge et Lokomotiv, kunde man lige saa godt give hver Arbejder en Understøttelse paa 2,000 Kr. aarlig, og endda vilde Staten fra et Statssynspunkt set staa sig bedst ved, at Lokomotiverne ikke blev bygget her. Hvis den danske Industri kan tage Konkurrencen op med Udlandet og med den bestaaende Toldbeskyttelse bygge disse Lokomotiver, vil ingen hilse dette med større Glæde og Tilfredshed end Venstre.

I øvrigt vil jeg bringe den højtærede Minister en Tak for den Velvillie, hvormed han har taget mod de Henstillinger, der er rettede til ham om at medvirke til, at ogsaa Horsens—Bryrup-Banen bliver ombygget. Jeg takker ham meget for, at han har givet et Tilsagn herom. Saa vil jeg haabe, at dette Spørgsmaal maa kunne finde sin Løsning samtidig med andre Spørgsmaal, og da navnlig Ombygningen af Horsens—Tørring-Banen. Den højtærede Minister gav til Kende, at ogsaa han helst saa, at Banen blev ført til Silkeborg. Jeg har i Gaar sagt, at det for mig ikke var det afgørende, om Banen kom til at gaa til Store Hjøllund eller til Silkeborg. Jeg er endogsaa tilbøjelig til at tro, at jeg, hvis jeg skulde afgøre det, vilde foretrække at lade den gaa til Silkeborg. Men man maa huske, at Landkommunernes Bidrag til dette Baneanlæg er tegnede under Forudsætning af, at Banen skulde ende i Hjøllund, og jeg kan ikke paa dette Tidspunkt have nogen Mening om, hvordan de vil stille sig med Hensyn til Tegning af Bidrag, hvis Banen faar en anden Retning og kommer til at gaa til Silkeborg. Men det kommer man vel over. Selv om der maaske er en enkelt Kommune, der ikke vil være i Stand til at tegne saa stort Bidrag, naar Banen skal gaa til Silkeborg — det vil vistnok vise sig at blive Tilfældet —, maa man paa den anden Side forudsætte, at baade Horsens By og Silke-